

§ 82; det var at øve stor Uret, navnlig mod Rugdyrkerne i de fattige Egne af Landet, at tvinge dem til at afstaa deres Rug samtidig med, at de saa sig nødsaget til at købe Foderstoffer til en Pris, der laa flere Kroner over den, de kunde faa for Rug. Jeg har allerede gjort opmærksom paa, at der kun kan blive Tale om at tage et mindre Kvantum Rug, hvis der overhovedet bliver Tale om at tage noget. Men hvis man nu kunde imødekomme RUGDYRkerne i de magre Egne derved, at man for hver Tønde Rug, de maatte afgive, sikrede dem en Tønde Majs, saa vilde der jo efter den Opfattelse, som er gjort gældende fra Modpartens Side, ikke øves nogen Uret imod dem. Jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede Indenrigsminister, om han ikke allerede har tænkt sig Muligheden af at komme RUGDYRkerne i de særlig magre Egne til Hjælp derved, at man, hvis det bliver nødvendigt at kræve, at de skal afstaa en Del af deres Rug, lader dem faa et lignende Kvantum Majs, saaledes at der ikke for deres Vedkommende bliver Tale om, at de skal give noget i Bytte.

Pinstrup: Til det ærede Medlem fra Lejre (Niels Frederiksen) skal jeg bemærke, at Forbudet mod Udførsel af Huder bevirkede et Prisfald af 20 Kr. pr. Kreatur. Jeg har ikke de nøjagtige Tal ved Haanden, men hvis jeg ikke husker fejl, var Prisfaldet fra 70 til 45 Øre pr. Pund. Jeg vil ikke garantere for Nøjagtigheden af disse Tal, men at et saadant Prisfald fandt Sted, er notorisk.

Med Hensyn til den meget omdebatterede Svineproduktion kan det ikke nytte at ville bort fra, at Svineproduktionen i Øjeblikket er ulønnende; men derfor afskaffer man ikke alle Svin, man holder Besætningen delvis oppe af andre Hensyn, uanset de øjeblikkelige Prisforhold.

Niels Frederiksen: Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) fastholdt sin Paastand om, at Udførselsforbudet angaaende Huder og Skind havde medført et Prisfald af 20 Kr. for hver Ko, men han vilde ikke garantere for Tallets Rigtighed. Jeg har liggende foran mig Priserne fra Hudeauktionen i København i de første to Maaned, efter at Forbudet var udstedt, altsaa for December og Januar Maaned, og overfor Reguleringskommissionen har jeg netop gendrevet den Paastand, som er fremsat i Bladene. Til det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen), der sagde, at det ikke

kunde passe, vil jeg henstille at spørge Hr. Ingeniør Foss, som staar saa højt i Kurs i Øjeblikket, om han ikke vil give mig Ret i, at vi i det Forbudsudvalg, som tog Bestemmelsen, har set den underskrevne Auktionsprotokol, og at deri netop de Priser, jeg har nævnt, stod anført, og det sætter jeg mere Pris paa at rette mig efter end en Notits om dette eller hint i et Provinsblad. Jeg tror, Landboerne er bedre tjente med at faa at vide, hvad Priserne er paa Auktionerne i København, end at høre, at Prisfaldet er saa og saa stort; jeg vil tro, at Slagtere og Kreaturhandlere er glade ved den Besked, og jeg vil derfor gerne konstatere, hvad Tallene viser. Jeg kan meddele, at Prisen fremdeles holder sig paa denne Højde, og det skal Landbrugerne huske, naar de sælger deres Kreaturer.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Alt tyder paa, at vi snart kan faa en Ende paa den lange Debat om Maksimalpriser, og jeg vil da gerne have Lov til med nogle faa Ord at fortælle lidt om, hvilket Indtryk jeg har faaet af den lange Diskussion; thi jeg synes, det, her er sket, falder nøje i Traad med hele Venstres Optraeden i de sidste Maaned.

Under Grundlovssagens Gang kom der fra Venstres Side Krav om, at nu skulde Politikken føres under Gudsfredens Tegn, og da saa den store Krig udbrød, blev Ordet „Samling“ rejst som Mærke, nu skulde vi se at samle os, faa det bort, som skiller os ad, vi skulde se at enes under de alvorlige Forhold. Nu har man rettet en Forespørgsel til Regeringen angaaende Maksimalpriserne, og jeg finder det rimeligt, at man retter en saadan Forespørgsel, naar der er delte Meninger om de trufne Foranstaltningers Betimelighed, og naar man virkelig ønsker Samling, Fordragelighed og Fred, fordi en saadan Diskussion mulig kunde bidrage til, at man fik at høre, hvilke Hensigter Regeringen har haft, hvilke Veje den agter at gaa, og Motiveringen af, hvorfor den er gaaet de Veje, saa langt som den allerede er kommet. Men efter at have hørt disse sidste Dages Debat tror jeg, at selv Venstremænd vil indrømme, naar man tænker paa, hvad Ordforeren, det ærede Medlem for Horsens Landkreds, har sagt, ivrigt sekunderet af det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) og det ærede Medlem fra Faaborg (Starcke), ikke at forglemme —, at selv Venstremænd vil indrømme, at det, man tilsigtede, var ikke det at skabe Ro, Fred, Fordragelighed og god Tone.